

#1

AFIRMACJA

Uznanie, że dziecko
ma prawo tak się czuć

Afirmowanie uczuć
dzieci buduje pomost
porozumienia

„Weselcie się z tymi,
którzy się weselą,
płaczcie z tymi,
którzy płaczą”
Rzymian 12,15

Kiedy okazujesz dzieciom radość w ich
radości i współczucie w ich smutku,
wtedy powodujesz, że one czują się
zrozumiane.

Tak mi przykro.
Przykro mi, że to cię
spotkało.

Cieszę się
razem z tobą!
Super!

Nie pociesza:

- ✗ Nie płacz, nic się nie stało
- ✗ Nie płacz, na drugi raz nie biegaj
- ✗ Nie płacz, inni mają gorzej
- ✗ Przykro mi, bo kiedy ja się przewróciłem...

**Nie jest afirmacją
nazywanie uczuć:**

- ✗ Widzę, że jesteś smutny
- ✗ Widzę, że jesteś wesoły

#1

CHALLENGE

Okazuj współczucie i empatię, czyli mów:

- „Tak mi przykro”
- „Cieszę się z tobą”

JAK ZREALIZOWAŁEM CHALLENGE Z POPRZEDNIEGO SPOTKANIA?

.....

.....

.....

PYTANIA DO DZISIEJSZEGO SPOTKANIA

Co podobało Ci się najbardziej? Co najmocniej zwróciło Twoją uwagę?

.....

.....

Jaką funkcję pełni afirmacja uczuć? Dlaczego jest ważna?
Jakich zdań używa afirmacja radości, a jakich smutku? (podaj kilka przykładów)

.....

.....

.....

Skąd wynika niechęć do afirmowania uczuć dzieci?
Jak ją w sobie pokonać?

.....

.....

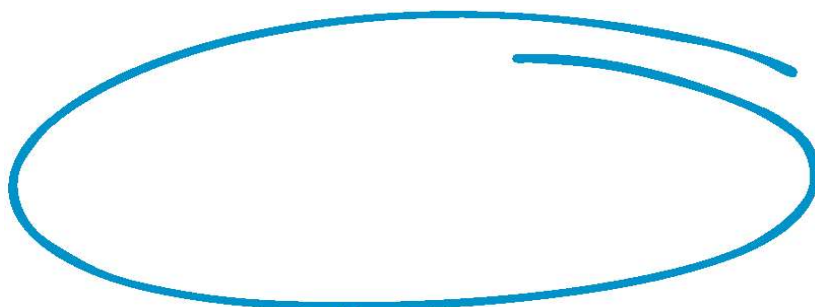
Co powinienem zmienić w moich więziach z dziećmi, aby afirmować ich uczucia?

.....

.....

.....

MOJA PROŚBA
MODLITEWNA
DO GRUPY

MÓJ CHALLENGE

.....

.....